

Červen 2019

číslo 3

**DNY EVROPY
ROZHOVOR S PANEM ŠKOLNÍKEM
OZDRAVNÝ POBYT ŠESTÝCH TŘÍD
KŘÍŽOVKY
A SPOUSTA DALŠÍHO**

Dny Evropy

Před nedávnem probíhaly přípravy na akci Dny Evropy. Letos jsme se zaměřili na státy Evropy, které nejsou v EU. Tentokrát však ne formou divadla, ale vyhledáváním informací pro vyplnění pracovního listu. Třídy musely dát velký důraz na výzdobu.

Naše třída sice vše nechala na poslední chvíli, avšak zapojila se většina a vytvořili jsme prostředí Běloruska, stejně tak jiné třídy připravily Makedonii, Černou Horu, Bosnu a Hercegovinu, Švýcarsko, Ukrajinu, Srbsko.

Všichni se snažili a výsledek byl velmi hezký.

Autor: Karolína Staňková, 8. A

Rozhovor s panem školníkem

- **Jak jste se dostal na funkci školníka? Kde jste pracoval před tím?**
Dříve jsem byl důlním zámečníkem na dole Rudý říjen, pak školníkem na ZŠ-Záalom, ZŠ-Dvorská a nyní jsem ve Staré Bělé.
- **Máte i nějakou jinou práci? Nebo jste jen školníkem?**
Mám s kamarádem firmu montáže a opravy žaluzií.
- **Co vás na této práci nejvíc baví?**
Práce s lidmi, člověk je pořád v jednom kole i s dětmi.
- **Co naopak moc rád nemáte?**
Nemám rád agresivitu a sobeckost.
- **Co nejčastěji opravujete?**
Je to různé. Člověk, který vyrůstal na vesnici, má rodinný dům, si musí poradit se vším.
- **Čím jste chtěl být jako malý?**
Ani nevím, ale jako kluk jsem hrál fotbal za Starou Bělou, tak asi fotbalistou.
- **Jaké jsou vaše koníčky? Čemu se nejvíc věnujete?**
Nejvíce času zabere rodina, děti a vnoučata, práce kolem domu, podnikání – koníček – myslivost.
- **Máte doma nějaká zvířata? Jaká?**
Slepice a loveckého psa - německý krátkosrstý ohař.
- **Kam byste se rád podíval?**
Já jsem nejraději doma, jsem takový patriot, mám rád Starou Bělou.
- **Máte děti? Jak se jmenují?**
Tři dcery - Pavlu, Martinu a Ivetu a dvě vnoučata - Vaška a Tondu.
- **Jaké je vaše oblíbené jídlo?**
Mám rád všechna dobrá jídla, která obsahují maso. (řízek, buček, klobásy, uzené,...)
- **Co byste vzkázal žákům na závěr?**
Budte k sobě slušní, vstřícní. Až se jednou rozlétnete do světa, budete rádi vzpomínat na školu a snad se po letech budete i scházet jako většina z nás. I já jsem na tuto školu chodil a dodnes se se spolužáky rádi scházíme i s některými učiteli.

Autorka: Justýna Holková, 7. A

Rozhovor se Simonou Holářovou

- **Jaké máš koníčky?**
Hraní na hudební nástroje a ráda sportuji.
- **Jak dlouho už hraješ na flétnu?**
Více než devět let, už od školky jsem si tenhle hudební nástroj zamilovala.
- **Hraješ sólo nebo ve sboru?**
Hraju ve flétnovém souboru a hraju sólově i v komorní hře.
- **Jaký je tvůj největší úspěch?**
Můj největší úspěch je, že jsem se dostala s kvartetem do celostátního kola.
- **Jaké skladby hraješ nejraději?**
Nejraději hraju moderní skladby.
- **Hraješ ještě na nějaký hudební nástroj?**
Ano, hraju na klavír už 4 roky a chtěla bych se naučit na kytaru.
- **Děláš nějaké sporty? Jestli ano jaké?**
Ano, bruslím, plavu a lyžuju.
- **Máš sourozence?**
Ano, mladší sestru, která se jmenuje Kača.
- **Co ráda děláš o svém volném čase?**
Nejraději odpočívám, nebo jsem venku s kamarády.
- **Kam by ses ráda podívala?**
Do známých států.
- **Jaký je tvůj oblíbený film?**
Já nevím, mám ráda všechny filmy a nemám žádný oblíbený.
- **Máš nějaké domácí zvíře?**
Ano, mám jednoho psa.
- **Na jakou střední se chystáš?**
Na předškolní a mimoškolní pedagogiku.

Autorka: Kateřina Bulawová, 9. B

Ozdravný pobyt šestých tříd

Prvních čtrnáct dní v dubnu jsme si užili na ozdravném pobytu ve Velkých Karlovicích. Každý den jsme vstávali o půl osmé ráno, měli jsme půl hodiny na ranní hygienu a poté nás v jídelně čekaly švédské stoly se snídaní. Většinou následovala procházka nebo aktivity na hotelu.

Některé dny jsme ale měli celodenní výlety například na rozhlednu Miloňová, nebo túru ze Soláně kolem Karlovského jezera, navštívili jsme Vsetín – zámek a hvězdárnu, Zoo Lešná, Rožnov pod Radhoštěm, Karlovické muzeum a spoustu kapliček. Po obědě jsme mívali odpolední klid do 14:00, ve kterém jsme mohli hrát stolní tenis.

Odpoledne jsme trávili buď venku, nebo za špatného počasí na hotelu a hráli společenské hry. Hráli jsme také hru Safari nebo šli na bazén do hotelu Tatra. Mívali jsme teplé večere.

Po večeri následovalo jazykové okénko. Jeden týden jsme se učili německy a druhý týden rusky, vyplňovali jsme si deníky a do mapy zakreslovali trasy jednotlivých výletů. Pak jsme měli čas na večerní hygienu, hry nebo občas nás čekal filmový večer. Večerka byla ve 21:00.

Nejvíce se nám líbil program Pavučiny, ZOO, hra Safari a bazén. Ozdravný pobyt byl náročný, ale užili jsme si ho. Moc se nám tu líbilo, skamarádili jsme se s lidmi z vedlejších tříd, které jsme

moc neznali a teď se s nimi bavíme.

Autoři: Karolína Olšovská 6. A, Nikola Hepová 6. C a další šestáci.

Při návštěvě galerie soch ve Velkých Karlovicích jsme se pustili i do psaní pověstí. Náš pokus si můžete přečíst níže.

Pasáček

Byl jednou jeden pasáček ovcí. Jednoho dne, když byla bouřka, tak se mu zaběhla jedna ovce. Šel jí hledat, hledal a hledal, ale nenašel. Jak tak šel, tak se mu honila myšlenka hlavou, co když ji nenajdu?! Když se zamyslel, nevnímal okolí. Šel a šel až najednou spadl. Všude kolem byla tma. Pasáček se bál, co s ním bude. Pomalu šel, a uviděl 3 jeskyně. V první byl drak chrlicí oheň, v druhé byla hrozná tma a v třetí byl malý, ale nadějný paprsek světla. Nevěděl, kudy se vydat, ale nakonec zvolil jeskyni, ve které byl paprsek světla. Pomalu, ale jistě se ke světlu přibližoval. Až došel na konec, kolem něho všude byly bílé paprsky světla. Najednou paprsky slábly a slábly, až byla úplná tma. Až světlo náhle přestalo svítit, najednou se ocitl v místnosti, ve které bylo samé zlato. Pasáček se radoval. Bral vše, co mohl. Když tu náhle uchopil žezlo, které měla socha v ruce, začal se propadávat strop. Běžel a běžel, když tu náhle uviděl východ. Rychle vyběhl ven, běžel ke svému stádu. Ale kudy?! To nevěděl. Když nebyla jeskyně v dohledu, tak zpomalil. Když tu náhle uviděl ztracenou ovci. Kousek od ní zahlédl zbytek stáda. Vzal ztracenou ovci a běžel k stádu. Takže všechno dopadlo dobře a pasáček byl šťastný, že je z něho boháč. Konec.

Napsaly: Alice Králová 6. B, Aneta Hulová 6. B

Kloboučník

Byl jednou jeden chudý pán, který se vydal do světa hledat práci. Jednoho dne se po Velkých Karlovicích roznesla zpráva, že nás opustil slavný kloboučník. Lidé z toho byli zoufalí a nevěděli, kým jej nahradit. Poprosili chudého pána, aby jej zastoupil. Však chudý pán odmítl, protože s kloboučnictvím neměl žádné zkušenosti. Chudý pán smutně odešel domů. Prohlížel si rodinné obrázky a když se na jeden pozorně podíval, uviděl na něm stroj na klobouky. Pána napadlo, že by mohl někde stále stát. Opravdu tam stál. Našel ho ve stodole. Pán si řekl, že ho musí využít. Ale jak? Vzal látku, zkoušel, zkoušel a zkoušel, až se mu to podařilo. Šťastně odjel do Velkých Karlovic. Nabídl se a vzal kloboučnickou práci do svých rukou. Brzy se stal slavným a bohatým.

Napsaly: Viktorie Adámková, Petra Kubánková, 6.B

Vinný pramen

Byl jednou jeden prodejce vína, který žil ve Velkých Karlovicích. Víno se zde hodně prodávalo. Bohužel vinné révě se zde nedařilo, nerostla tu. Pro víno musel jezdit na Slovensko. Jednou k němu přišel žebrák. Řekl mu, že zná místo, kde víno vytéká ze země. Má ale jednu podmínku. Místo, kde víno pramení, mu prozradí jen za hlavu medvěda. Prodejce po prameni toužil,

ale nevěděl, kde najít medvěda. Ptal se po vsi, ale všichni si mysleli, že je blázen. Tak zašel za myslivcem a ten mu řekl, že tu moc nežijí, ale že na Slovensku je najde. Poprosil myslivce, jestli by tam s ním nezašel. Medvěda chytili a žebrákovi hlavu přinesli. Žebrák jim pramen ukázal. Za nějakou dobu se z malé osady díky vínu stalo městečko. Nakonec to původní obyvatelé začalo štvať, všechno víno vyli a pramen zazdili a na tom místě postavili dřevěný kostelík, který tu stojí dodnes. Tajemný žebrák se tu už neukázal a nikdo netuší, na co potřeboval medvědí hlavu. A do městečka už se nestěhovali lidé jen kvůli levnému vínu.

Napsali: Daniel Janda, 6. A a Leo Bosák, 6. C

Environmentální pobyt

30. května jsme se vydali vlakem do Mostů u Jablunkova. Počasí nám však nepřálo, takže po vystoupení jsme si všichni vytahovali bundy či pláštěnky. Čekal nás prudký, tříkilometrový výstup k horské chatě Skalka. Terén byl hodně nepříjemný, avšak výhled opravdu stál za to. Když jsme dorazili na Skalku, byl to neskutečně úžasný pocit. Nějakou chvíli jsme rozmrzali v příjemném prostředí bez WiFi, protože oznámení „WiFi nevedeme, bavte se mezi sebou“ bylo trefné a my se tím řídili.

Poté jsme opět vyrazili do deště, tentokrát na rozhlednu Tetřev, kde však nebylo nic moc vidět. Jen jsme se tam zase krátce ohřáli a tentokrát šli směrem k penzionu Lomná. Procházeli jsme bahnem, scházeli srázy, a když už jsme doufali, že to bude rovinka po schůdné cestě, ukázala se na obzoru zarostlá louka. I ti, co do té doby měli suché boty, náhle chodili v rybníku.

Neuběhla však dlouhá doba a stáli jsme před vchodem penzionu. Holky si přivlastnily chatky a kluci zase pokoje. Naštěstí nás čekala pouze večeře a měli jsme volno. Několik z nás pobývalo ve společenské místnosti s rozladěným klavírem.

Ráno to sice nevypadalo nijak lépe než den předtím, ale během chvíle se obloha rozjasnila. Po snídani jsme zase vyrazili na cestu- tentokrát naštěstí po rovince. Dorazili jsme do střediska Ursus, kde jsme měli program o životním prostředí, zakončený záběry rostlin.

To už jsme ale zase mířili na vlakovou stanici.

Cesta vedla opět lesem. Museli jsme přeskakovat potůček a rozlehlé bahnité plochy. Avšak zdárně jsme přišli na správnou zastávku a zanedlouho jel náš vlak. To byl takový konec našeho výletu, neboť na Hlavním nádraží se naše skupinka značně zmenšila.

Letošní pobyt byl plný zážitků a zábavy. Myslím, že na něj budeme všichni vzpomínat s úsměvem na rtech.

Autorka: Karolína Staňková, 8. A

Objev roku

Do třetího ročníku školní soutěže Objev roku se přihlásilo celkem 38 žáků naší školy, kteří vytvořili 17 týmů a odevzdali své projekty. Před porotou jich nakonec 14. června předstoupilo jen 15, protože 2 týmy odstoupily ze soutěže. Práce a nápady byly hezké a uznání patří všem účastníkům. Zvláště zajímavé bylo číst Význam pro společnost u každého výrobku.

V porotě byla paní učitelka Hrabovská, Křiváková a pan učitel Šeděnka. O organizaci této akce se starala paní učitelka Jurišicová.

První místo získal Robotický otevírák lahví (Tereza Honová 4. B, Patricie Sojková 4. B), společně s výrobkem Peníko Farbo (David Stuchlý 2. B, Matouš Stuchlý 5. B).

Na druhé místo se proboujel Chráníč na zadek (Veronika Jurišicová 3. B, Jindřiška Stuchlá 3. B), a také 2v1 kočárek pro dvojčata (Vilém Dvořák 6. A, Daniel Janda 6. A).

Projekty jsou k vidění na chodbě prvního stupně.

Třetí se umístil Super kočárek (Filip Hošek 3. A, Marek Swiech 3. A).

Také se zde objevily nápady jako například Sklápěcí postel (Michal Dlouhý 2. B, Marek Stuchlý 2. B), Telecommunication World (Alice Baborová 3. A, Nela Polášková 3. A), nebo Samonabíjecí mobil (David Purmenský 3. B)

Vítězům gratulujeme a všem zúčastněným přejeme další kreativní nápady, které mohou uplatnit třeba v příštím ročníku.

Autorka: Karolína Staňková, 8. A

Olomouc

Dne 5.6 ve středu jsme jeli na školní výlet do Olomouce. Sraz byl v 8:00 na Svinově a jeli jsme vlakem. V 9:15 jsme už byli na Olomouckém nádraží. Do Pevnosti poznání jsme museli jít pěšky. V pevnosti se mi moc líbilo, protože tam byly různé úkoly, hádanky a nové informace. Potom jsme šli na náměstí, které jsme

si prohlédli.

Ve 13:45 jsme od Morového sloupu pokračovali ke katedrále sv. Václava a pak hned na nádraží, kde

jsme počkali na vlak a jeli domů. Já jsem si výlet moc užila, hlavně že jsme tam byli jako třída.

Autorka: Natálie Oblouková, 7. A

Den naruby

Dne 28.3. 2019 se uskutečnil na naší škole k oslavě Dne učitelů tzv. Den naruby. Někteří žáci si mohli vyzkoušet roli učitelů a učili své spolužáky v některých předmětech. Některým se povedlo více, jiným méně. V naší třídě se o to pokusili někteří kluci, ale protože se pořád

smáli, nešlo jim moc rozumět. Od školního parlamentu pak dostali učitelé kytku a přáníčko.

Napsala: Justýna Holková, 7. A

Svět techniky

Jednoho hezkého dne 4. 4. jsme se my, žáci šesté třídy, zdržovali ve světě techniky! Byli jsme tam kvůli řešení různých šifer. Začátek programu se konal v místnosti, která měla podezřelý nápis, nepovolaným vstup zakázán! Byli jsme tam ale vpuštěni a luštili jsme šifry. Potom jsme měli asi dalších 10 minut na to, se podívat na vědecké zajímavosti, než jsme museli jít. Překvapivě jsme šli ještě do místnosti, která vypadala jako zmenšené kino. Zjistili jsme, že si zde budeme hrát z oxidem uhličitým, dusíkem a kyslíkem. Jedli jsme tam zmrzlé křupky, a vylili nám na ruku tekutý dusík. Ze záhadných důvodů nám bylo oznámeno, že nemáme prsty na ruce dávat k sobě. Polovina neposlechla, a proto jsem slyšel od některých jenom „au“. Bylo to hustý. Pak, jak je všem známo, jsme šli zpátky ke škole, a pak domů.

Napsal : Tobias Kolář 6. B

MS v parahokeji

Vážení čtenáři časopisu Bělásku, dnes vás provedu mistrovstvím světa v para hokeji, který proběhl v Ostravě na přelomu dubna a května. Měla jsem možnost navštívit všechny zápasy České republiky s mojí rodinou a kamarádkou Justýnou. Podělím se s vámi o své zážitky.

1. den

V sobotu 27.4. byl první zápas v 15:00 Česko proti Japonsku. Atmosféra byla úžasná a plná energie, protože tam bylo docela hodně lidí. Dělali jsme vlny, tleskali, foukali do trumpetek, bubnovali a křičeli, když náš tým dal gól. Obdivuju je, že i s takovým handicapem se nevzdali a sportují. Náš první zápas dopadl skvěle. Vyhráli jsme 8:0. Vysílalo se to i na televizní stanici ČT sport. V aréně bylo přes 7 200 lidí!

REPORTÁŽ

---

2. den

V neděli byl druhý zápas ve 20:00 a hráli jsme proti Švédsku. Atmosféra byla opět perfektní, ale bylo tam míň lidí, asi 4000. Švédí nám sice dali jeden gól, ale i tak jsme vyhráli 6:1.

3. den

Volno!

4. den

V úterý jsme hráli proti Itálii. Bylo skoro vyprodáno! Na tento zápas se přišlo podívat neskutečných 8 462 fanoušků! Vysílalo se to opět živě v televizi. I tentokrát jsme vyhráli 4:0 a postoupili jsme do čtvrtfinále!

5. den

Čtvrtý zápas Norsko vs Česko! Boj o postup do semifinále. Dlouho se jim nepodařilo porazit norského obránce. Podařilo se to až ve třetí třetině a nad Norskem jsme vyhráli 5:0. Atmosféra byla perfektní a tento zápas sledovalo víc než sedm tisíc lidí.

6. den

Volno!

7. den

USA vs Česko! V první třetině jsme dali první gól, takže jsme nad USA vedli 1:0. Vypadalo to nadějně pro náš tým, ale potom se vše obrátilo a nakonec vyhrály USA 10 : 2. Ostrava opět nezklamala a v aréně bylo vyprodáno!

8. den

Finále! Boj o bronz s Koreou. Opět bylo vyprodáno! Korea nad námi vyhrávala, ale potom náš hráč dal gól a tak dal novou naději na to, že můžeme vyhrát bronz. Bohužel vždycky musí být vítěz a poražený. My jsme byli ti poražení a skončili jsme na krásném 4. místě! Korea získala bronz, Canada stříbro a USA skončily na prvním místě!

Autorka: Natálie Oblouková, 7. A

Svojsíkův závod

4. 5. 2019 jsme měli skautskou akci s názvem Silver A, kde se sešly všechny oddíly z Ostravy Staré-Bělé. Sraz byl v 7:25 u klubovny Modrý šíp. Začínalo se tím, že se do každé družiny (4 až 8 členného družstva) přiřadili dozorcí, kteří nás i bodovali podle našeho chování. Měli jsme různá stanoviště s tématem operace Silver A z II. světové války - např. výroba falešných občanek, brodění přes vodu, shromáždění při neúspěšném seskoku z letadla, záchrana raněných nebo vyznačení vlaků dovážejících zásoby pro vojáky, které dovážely vojenské zboží, zásoby a zbraně.

Závod nebyl vůbec jednoduchý a ještě navíc jsme si ho zkomplikovali. Největší chyba, kterou naše skupina Rysů udělala, bylo dostat se na stanoviště, které bylo u mostu. Ale byl v tom háček. Most, ke kterému jsme se měli dostat, byl jiný most na Ostravici, vzdálený 3 km od toho, ke kterému jsme omylem došli. Takže jsme šli 6 km jen kvůli malé chybě a přišli tak o spoustu času.

Nakonec jsme se měli dostat zpátky ke klubovně, kde jsme potom měli vyhlášení vítězů a umístění jednotlivých skupin. My jsme byli čtvrtí a jako cenu jsme obdrželi čokoládové koule od Marlenky a lékárníčku do kapsy. Na konci pak všichni dostali ještě párky v rohlíku.

Napsal : Tobias Kolář, 6. B

Paměť mé rodiny

V hodinách dějepisu si novodobé dějiny žáci devátých tříd připomenuli i formou dobrovolného projektu zaměřeného na zjišťování historických událostí, které prožili jejich prarodiče. Ukázku práce žákyně 9. A si můžete prohlédnout na tomto místě.

Rodina Neuwirtů (noví hospodáři)

Historie: Pocházeli z Rakouska, byla to náboženská novokřtěnecká skupina křesťanů, povoláním nejčastěji hrnčíři. Nejvíce jich žilo na jižní a severní Moravě i v Polance nad Odrou.

Praprapradědeček: František Neuwirt

Mluvil plynně německy, protože česky ještě neuměl a pracoval jako stavbyvedoucí na trati Paskov-Frýdek Místek.

Praprababička: Alžběta Sojková

Prapradědeček: František Neuwirt

Byl 7 let na vojně v rakousko-uherské armádě jmenoval se František a se svou ženou Františkou za svobodna Holušovou žili v Paskově v Neužile. Zemřel na následky války.

Praprababička: Františka Holušová

Pradědeček: Rudolf Neuwirt

Vyučil se u židovského kupce obchodníkem, vystudoval na zubního dentistu, v Ostravě měl svou ordinaci. Po válce vstoupil do KSČ. Když přišli k moci komunisté, tak jeho ordinaci

TVORBA ŽÁKŮ

znárodnili. Nadále dělal dentistu a poté dostal místo v civilní obraně a do výslužby odcházel jako major. Vzal si Alžbětu Henychovou a narodil se jim syn Jiří.

Prababička Alžběta

1.1. 1917 v Orlové, zemřela 1984, za svobodna Henychová

Rodiče: Josef Henych 1883-1960 a Alžběta Sojková 1891-1977

Prarodiče: Jan Henych a Anna Hrbková

Pavel Sojka a Otýlie Halfarová (příbuzná s Kantorem Halfarem - Petr Bezruč) vedoucí archivu v mlékárně, vyučila se švadlenou v salonu.

Dědeček: Jiří Neuwrit

Narozen 1948 v Ostravě. 1963-1967 studoval na SUPŠ v Brně. Po absolvování školy se zabýval uměleckým kovářstvím a medailérstvím. Postupně se jeho zájem zaměřoval stále více na grafiku. Zabývá se jak grafikou užitou, tak volnou. Aktivní zájem o literaturu ho přivedl k ilustraci a úpravám knih. Souběžně rozvíjel i tvorbu ex libris, která jej dovedla až k mezinárodním oceněním. Působil jako pedagog na oddělení grafiky SUŠ v Ostravě. V současnosti se věnuje jak grafice, tak malbě. Je členem výtvarného spolku Nová věc. Uskutečnil již dvě desítky výstav a zúčastnil se řady výstav společných s jinými autory.

Rodina Dominiků

Historie: Přišli z Itálie stavět železniční dráhu Ostrava-Beskydy.

Praprapradědeček: Cyril Dominik

Bojoval v první světové válce na ruské frontě. Jeho nejhorší zážitek byl přechod řeky Prut, kde utonuly stovky vojáků.

Praprababička: Josefa Dominiková – Petrošová

Byla švadlena a měla dva syny – Jana a Cyrila.

Pradědeček: Cyril Dominik

Vyučený zámečník, výborný strojař a autor zlepšovacích návrhů, později mistr v rourovně trub VŽKG. Za nesouhlas s komunisty byl v roce 1968 přeřazen na dělníka. V sedmdesátých letech se vypracoval na pozici odborníka na průmyslové plynové rozvody v Ostravě.

Prababička: Ludmila Dominiková

Narodila se v Zábřehu 9. 8. 1922.

Její otec se jmenoval Karafiát a byl klavírista a evangelický farář. Její matka Ludmila Charvátová zemřela ve 22 letech.

Babička: Alena Neuwirtová

9. 9. 1951, vyučená švadlena, dvacet let pracovala jako vychovatelka v dětském domově. Je spoluzakladatelka značky Kosí sestry.

Autorka: Kristýna Košutová, 9. A

Příběh o Brumlovi

Šesté třídy měly za úkol vymyslet pokračování na předem daný text. Zde je ukázka jedné práce.

Zadání:

Jak tiše sněžení přišlo, tak po chvíli i odešlo, jen les byl náhle jakoby uklizený. Z protější stráně se ozval táhlý nářek motorové pily, na chvíli ztichl, aby jej vystřídal praskot a lámání. Třeba tam najdu nějaké zajímavé záběry, napadlo mě a pustil jsem se hlubokým sněhem za dřevorubci. Jako fotograf přírody jsem je neměl moc v lásce, ale ani nevím proč, dnes mě za nimi něco táhlo.

„Pojďte sem, honem, tady šel maco!“ Za chvíli se nad stopami medvědích tlap sešli všichni dřevaři i lesníci. „Odkud asi šel? Stopa vede z polomu, jdi se podívat, třeba tam měl zimní brloh a my jej probudili.“ S připravenou puškou se lesník vydal k hromadě větví, ze které vedla stopa. Opatrně nahlédl dovnitř a za chvíli už zase lezl ven v ruce podivného tvorečka. „Je moc malý, stejně nevydrží,“ ozvaly se hlasy dřevařů. „Já na něj nemám čas, nevím co dřív,“ namítl hajný. „Pošleme ho do cirkusu.“ „Já bych to tedy zkusil,“ slyšel jsem hlas- a byl to můj hlas.

* * * *

Věděl jsem, že je to odvážné rozhodnutí, ale dobrý pocit ze záchrany medvíděte mě přesvědčoval, že je to tak správně.

„Jdeme domů, kamaráde!“ Dal jsem medvídku do batohu a vydal se domů. Celou cestu smutně pobrukoval a já se těšil, až mu ukážu jeho nový domov.

Po příchodu do naší chaloupky si lehl k mé posteli a nespustil ze mě oči. „Asi máš hlad co? Uvařím ti kaši.“ S velkou chutí ji snědl a usnul. Kolem půlnoci jsem ucítil teplý medvídkův kožich.

Skočil ke mně do postele a přitulil se. „Chybí ti máma?“ Podrbal jsem ho za ušima. Smutně se na mě podíval a usnul.

Od toho dne z nás byli nerozluční kamarádi. „Budu ti říkat Brumla, protože si něco broukáš pod nosem.“

Při našich společných procházkách lesem poznával spoustu nových věcí. „Mám tě moc rád,“ řekl jsem mu a on mě olíznul svým malým jazýčkem. Svého rozhodnutí vzít si Brumlu domů jsem nikdy nelitoval.

Autorka: Karolína Šnajdrová, 6. C

Příběh na P

Pomalý pes plouživě pokračoval po pusté pastvině. Pozorně prohlížel pozadí. Pátral po pastech. Přesto přehlédl první past. Přišel před polesí. Postavil packy před pařez. Pes potkal paní. Proto pochybil. Pasti přichystala překrásná padoušská paní. Poradila psovi

průchod přes prorostlé polesí. Prý přejít přes pařezy. Pes potrhle páčil po pařezech, poté přeskočil patnáctý. Podle pokynů pozřel pět převařených párků popsaných perem paní. Pak prožrel. Pošel.

Pozor! Proto ponaučení: Paní, panny, panenky, pokaždé pasti promýšlejí, protože prožívají pravé potěšení při přípravě pastí. Patnáct psů padesát párku pozřelo. Pošli.

Limeriky

Autor: Karolína Staňková, 8. A

V hodině českého jazyka jsme se začali bavit o limerikách. Jedná se o humornou říkanku složenou z 5 veršů a poté jsme se nějaké ve skupinách pokusili vytvořit. Koukněte se níže.

Byl jeden chlapec z Říma,
přál si, aby narostla mu hřívá.
Avšak jeho máti,
chtěla vlasy mu krátit.
A tak odjel do Kolína, ten chlapec z Říma.

Autoři: Staňková Karolína, Adam Wybitul, 8. A

Jeden dědek z Domažlic,
věnoval se prodeji lžic.
Chtěl si koupit auto,
ale nepovedlo se mu to.
Neboť auto stálo víc, než měl dědek z Domažlic.

Autoři: Staňková Karolína, Adam Wybitul, 8. A

Jedna paní z Milána,
měla problém s nohama.
Chtěla se jít projít,
ale nikam nemohla dojít.
Ach, ta paní z Milána.

Autorky: Klára Smelíková, Tereza Žáková, 8. A

Byla jedna paní z Prahy,
najala si známé vrahy.
Čekala do rána
a že to byla rána.
A tak paní z Prahy, nechala se zabít vrahy.

Autorka: Denisa Benáčková, 8. B

Malý bedřar na čele,
povaľoval se vesele.
Mastné čelo jako řízek,
dal mu jméno Vízek.
Ten náš malý bedřar na čele.

Autorky: Denisa Váhalová, Iveta Čmielová, Viktorie Abramová, 8. B

Byl jeden kluk z Proskovic,
vyřvával to z plných plic.
Že má doma plyšáka,
který si hraje na Poláka.
Zařval z plných plic, že jde do Proskovic.

Autoři: Jan Vítek, Richard Šmíd, Jakub Krejčíček, 8. A

Kromě poezie jsme se zabývali i vážnějším tématem- šoa (plánované vyvražďování Židů).
Po poslechu vyprávění Arnošta Lustiga a přečtení několika článků jsme dostali za úkol napsat
úvahu právě na toto téma.

Šoa

Na světě se stalo mnoho děsivých událostí. Jednou z nich je právě šoa. Odvážení Židů a dalších „podřadných“ lidí do sběrných či koncentračních táborů a později i jejich vyvražďování, podněcuje mnoho (nejen) vědců k různým diskuzím. V tomto období se již považujeme za velmi vyspělé, ale i přesto se někdy podobáme době středověku. Ale i teď, v 21. století, se mohou objevit takoví lidé, tedy spíš bestie.

Židé byli odváženi, aniž by tušili, kam jedou. Děti se ptaly matek a ty jim neměly jak odpovědět. Možná někteří tušili, avšak tyto myšlenky se sevřeným srdcem zaháněli. Nedokážu si představit, jak někomu jednoho dne oznámí, ať si sbalí nejdůležitější věci a posadí ho na vlak, jenž se ještě několikrát vrátí na nádraží, než opravdu odjede. Panuje tu panika, zoufalství? Pokud ano, nikdo to nedává nějak výrazně najevo. To, co je čeká, překoná i nejhorší můry, z nichž se budíme s křikem a celí zpocení.

Ženy, dříve tak nádherné, stojí nahé, špinavé a ponížené před zraky mužů, kteří jim vtloukají do hlavy, že jsou podřadné bytosti a nemají právo na normální život. Úplně ty stejné ženy, jež bychom před několika desetiletími měli šanci potkat na ulici s nákupní taškou a úsměvem na rtech, byly zaháněny na pokraj šílenství a i mnohem dále. A nejen ženy. I muži, mladé dívky, chlapci. Všichni podvyživení, dehydratovaní, promrzlí. Přesto museli žít dál. A co teprve ti, kteří museli pálit vlastní druhy, stříhat mrtvým vlasy, brát zlaté zuby a jiné cennosti? Matky, jež odtrhávali od dětí? Nebo dokonce matky, které musely vést své děti na jistou smrt? Nepředstavitelné zvěrstvo. Lidskost zde neměla žádnou váhu.

Nechápu, jak po tomhle mohl někdo pokračovat v relativně normálním životě. Vždyť zažili peklo na Zemi, kde vzali tak obrovskou psychickou sílu, aby se s tím vypořádali? Přijde mi to nemožné.

Avšak neskutečně děsivé je, že ti, co tohle způsobili, byli lidé jako my. Přesto však provozovali tyhle hrůzy.

Tohle ukazuje, že praví démoni nejsou nějakí strašáci pod postelí, ale uvnitř nás. Kdy se zase v někom takový démon probudí a toto celé se zopakuje?

Autorka: Karolína Staňková, 8. A

Šoa

Nástup předválečného nacismu a Hitlera měl za následek omezení práv Židů na území ovládaném Němci. Toto území se postupem války zvětšovalo. Zpočátku se židů týkaly omezující zákony, jejichž většinu tvořily zákazy. Například, že Židé nemohli chodit na veřejná místa, chodit po chodníku, chovat zvířata. Židé museli být označeni Davidovou hvězdou. Později je v městech uzavřeli do ghatt. Takto byli židé vyčleněni ze společnosti. Jaký byl důvod tohoto antisemitismu v Evropě vůči Židům? Židé totiž byli obviněni z nepřátelství k německému národu, a to z náboženských a rasových důvodů.

Druhou fází bylo Židy převést do táborů za příslibem práce, avšak tyto tábory nebyly určeny k práci, ale k shromažďování Židů a poté k jejich vyhlazení. Mezi tyto tábory patřily například Osvětim a Madhausen. Zde Židé trpěli hladem, zimou, nemocemi, vyčerpáním a také zde byli postupně vyhlazováni. Proč došlo k takové eskalaci antisemitismu vůči Židům? Důvodem bylo, že Hitler měl napsáno ve své knize Mein Kampf, že Židé ničí německý národ, a proto je nutno je odstranit.

Koncem války byli Židé v hrozných podmínkách převáženi k práci. Poté byli vytřízeni ti, co mohli pracovat, což bylo 10% Židů, kteří potom pracovali v extrémních podmínkách. Zbytek Židů byl vyhlazován do posledních dnů před osvobozením. Židé, co přežili, byli trvale poznamenáni. Počet židovských obětí se pohybuje kolem počtu 5,9 miliónů. Kromě Židů byli takto likvidováni Romové, Poláci a vojenští zajatci. Je otázkou zda dnes neprobíhá nová šoa vůči nám křesťanům a Židům ze strany muslimů.

Autor: Tomáš Rojíček, 8. A

Tolerance v životě

Tolerance - co to slovo vlastně znamená?

Když tak nad tím přemýšlím - znamená to slovo shovívavost, prominutí něčeho, čeho se někdo dopustil. Jsem já sama tolerantní vůči některým věcem, lidem?

Do jaké míry dokážu být tolerantní vůči věcem, které mi vysloveně vadí? Dokážu v sobě potlačit chuť něco zkritizovat nebo to dokážu otevřeně říci?

Musím uznat, že existuje řada věcí a někdy i lidí, ke kterým tolerantní být nedokážu. Vadí mi, když mi někdo přímo do očí lže - to pak jde tolerance stranou.

Naopak když vidím, že se ten člověk snaží, na co jeho síly stačí a nedopadne to podle jeho představ, dokážu být tolerantní i shovívavá. Snažím se, pokud mohu, pomoci.

Někteří lidé toto slovo vůbec ve svém slovníku ani nemají. Nemají pochopení pro chyby jiných a nedovedou tolerovat vůbec nic. Jsou vůči svému okolí přísní, neústupní a nedovedou tolerovat nic, natož něco odpustit.

V každodenním životě se setkáváme s různými i nepříjemnými situacemi, na které nejsme připraveni. Musíme se naučit, že i v takovém případě budeme na věci pohlížet s nadhledem, s odstupem a přijatelné věci tolerovat.

Je to schopnost vcítit se do situací jiných, porozumět jim, naslouchat jiným lidem a přemýšlet, jak bychom se zachovali my sami. Pak snad budeme moci i různé věci tolerovat a pochopit význam tolerance.

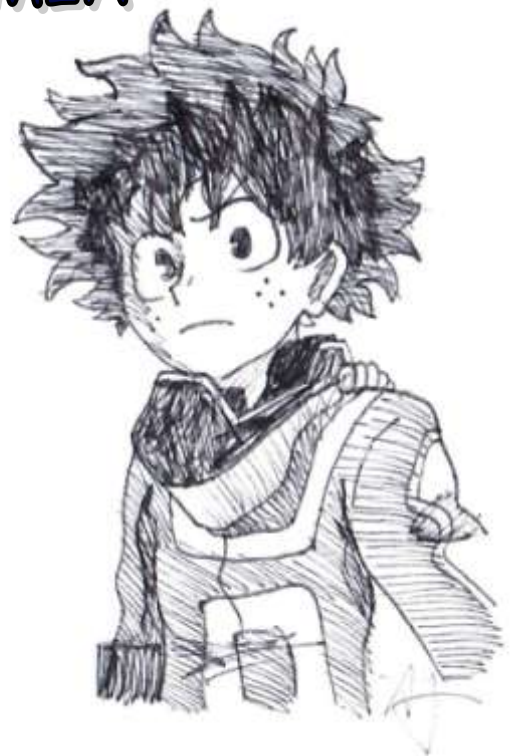
Autorka: Kateřina Bulawová, 9. B

BOKU NO HERO ACADEMIA

BNHA je Anime s žánrem superhrdinská fikce. Autorem je Kohei Horikoshi s pomocí vydavatelství Viz Media

Izuku Midoriya se narodí v době superhrdinů, kde většina lidské populace má schopnost tzv. „Quirk“. Izuku se však stává jedním z těch méně šťastných a jeho život mu žádnou takovou schopnost nenadělí. To mu ale nebrání ve snech stát se hrdinou. Jednoho dne se objeví u zápletky se záporáky, kde je i All Might, jeho vzor a hrdina č.1. Udělá na All mighta dojem a dostane neodmítnutelnou nabídku.

Autorka: Aneta Holmanová, 7. A

BTS

BTS, též zvaní jako Bangtan Sonyeondan nebo Bangtan Boys, je sedmičlenná k-popová skupina z Jižní Koreje. Leaderem skupiny je RM (Kim Namjoon), který se zaměřuje i na rap. Dále se na Rap zaměřuje J-hope (Jung Hoseok) a Suga (Min Yoongi). Na zpěv se potom orientuje Jimin (Park Jimin), Jin (Kim Seokjin), V (Kim Teahyung) a Jungkook (Jeon Jungkook).

Já sama jsem se k poslouchání skupiny BTS dostala přes moji dobrou kamarádku, která mi o nich v létě řekla. Ze začátku se mi moc nelíbili, ale jak jsem se zaposlouchala, tak se mi začali více a více líbit. Moje první písnička, kterou jsem od nich slyšela je „Save me“.

K-pop mě nikdy tak nebral jako teď. Mým snem by bylo je někdy vidět naživo. Málem se mi to splnilo, jenže lístky byly už vyprodané, jinak bych jela do Berlína na jejich koncert. V dubnu vydali nové album „Persona“. Tohle album se mi už sice tolik nelíbí, protože to zní jak pop. Přesto bych si je ráda poslechla naživo.

Autorka: Kateřina Bulawová, 9. B, ilustrace zpěváka Suga je od Anety Holmanové, 7. A

Hledej pramen vody

Čtvrté ročníky se účastnily soutěže Hledej pramen vody. O výhru bojovali AQUATEAM ze třídy 4. A a Vodníci z 4. B. Žáci plnili řadu vědomostních úkolů, ale nechyběla i trocha literární tvorby na téma voda, aby se pak utkali s dalšími týmy na Slezskostravském hradu. I když nevyhráli, moc si to tam užili. Tady je ještě malá ukázka jejich práce.

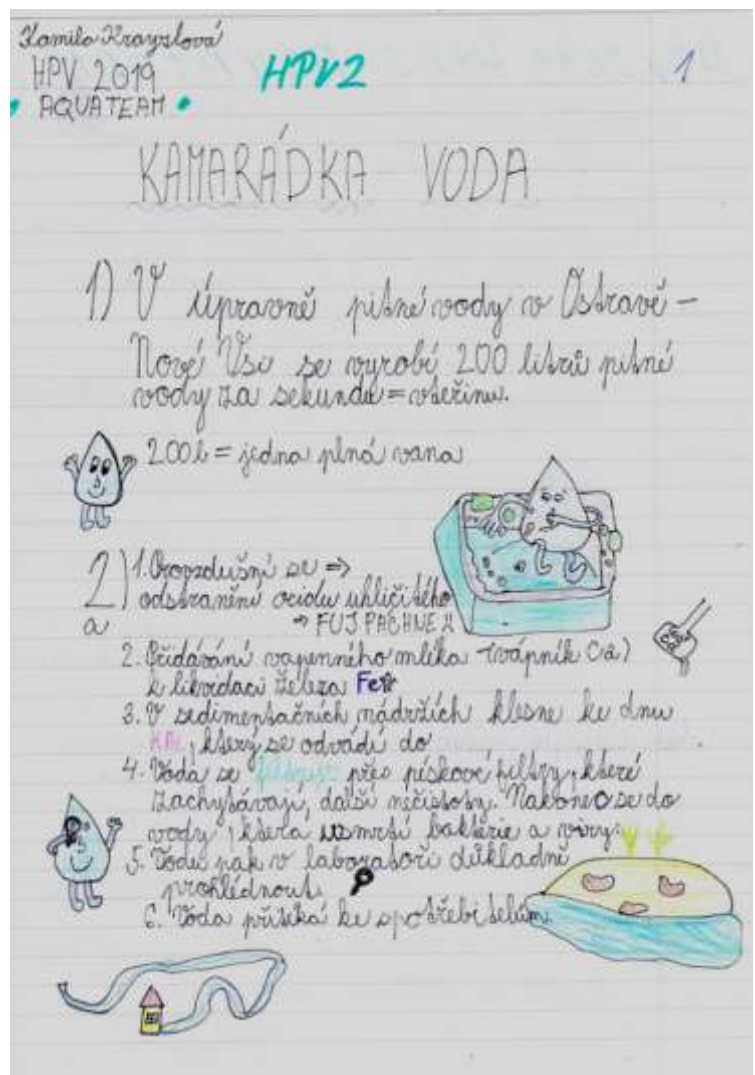
Voda

Vodu máme všichni rádi, jsme s ní dobří kamarádi. Díky ní si můžeme hrát, v zimě bruslit, sáňkovat.

V létě zase u moře nebo třeba na Odře, můžeme si zařídit, když máme žízeň, vodu pít.

Bez vody by život nebyl, všude prach a suchý pahýl. Važme si té vody čisté, že bude navždy, není jisté.

Autor: HPV 2019 Vodníci

Cesta vody

Prší, prší, prší,
voda po kamenech hučí.
Všichni spěchají do úkrytu
i zajíc ušák už není tu.

A voda teče do údolí,
teče krajem mezi poli,
kde s malou řekou se spojí.

Řeka slábne, déšť už není,
zvolna údolí si mívá,
aby jednou v pravou chvíli,
odevdala vodu moři.

Autor: HPV 2019 Vodníci 4. B

HPV 2019 HPV 2 AQUATEAM

- 3) Délka potrubí, které vodu oštravskou
vodovodní síť je 1034 km. Je do vzdálenosti
Oštravy do lázně.
- 4) Čistěná odpadních vod v Oštravě - Pásově
je velká jako milióny fosforových kuliček.
Dělné vyčistiš
koupařské
vody z lázně má
- 5) 1. Obří trubkou jede voda z celé Oštravy,
která je používá ⇒ zachytávají
největší nečistoty.
2. V usazovacích nádržích se na dně usazují
kal a nečistoty.
3. Kal a nečistoty se přečerpávají do
vyhřívacích nádržích
4. Kal se ve vyhřívacích nádržích krmí
bakterie které produkují BIOPLYN.
5. BIOPLYN se zachytává v plynojemě a
slouží k výrobě elektřiny a tepla.
6. Ochrana životního prostředí.
7. + BAKTERIE ČISTĚNÍ VODY
8. SEDIMENTAČNÍ nádrže.
9. ZPĚT DO PŘÍRODY.

VODA JE ŽIVOT!!!

PŘEČERPÁVACÍ VODNÍ ELEKTRÁRNA DLOUHÉ STRANĚ

Umístění: obec Loučná nad Desnou
v oblasti Krušického jezerku

Uvedení do provozu: 1996

Skládá se ze dvou nádrží:

1. horní nádrž na vrcholu hory v nadm. výšce 1350 m a plochou 15,4 ha
2. dolní nádrž na říčce Desná v nadm. výšce 824,7 m a plochou 196 ha

Provoz elektrárny je umístěný v podzemí a skládá se ze dvou turbín vysoké 24 metrů. Nádrže jsou propojeny dvěma přiváděcími. Lehý objem nádrží se přečerpá za 7 hodin. V roce 2005 byla elektrárna zařazena mezi 7 největších divů ČR.

Autor: Adam Farník, 4. B

Žízeň

Super, sláva, sluníčko!
Proběhnu se maličko.

Máma volá: „Vodu, haló!
Do lahve si vem!“
„Matko, tahám toho málo?
Vždyť jdu jenom chvílku ven!“

Nohy, ty mi samy běží,
vzduch je teplý, vítr svěží.

Kilometr druhý, třetí
a po čtvrtém milé děti,
Unavené tělo,
odpočívat chtělo.

Vítr fíčí, slunko praží,
mozek se mi v hlavě smaží,
ledviny po vodě baží.

Jsem to truhlík tvrdohlavý,
nešťastně padám do trávy.

Mám bolavou hlavičku,
potřebuji vodičku.

Čučím na mrak na nebičku.
„Prosím, alespoň kapičku!“

Teď vzpomínám si, když jsme chvíli
kdysi u studánky byli.

Ze země se pracně zvedám,
schlíple pramen vody hledám.

Sucho jako troud mám v pysku,
marně hledám pramen v písku.
Najdu jen vodu zkalenou,
dal bych si aspoň balenou!

Nakonec však ze všech sil,

domů jsem se doplazel.

Namočil jsem uschlý zobák,
Ještě, že tu máme OVAK!

Napojen, mám pocit slastný.
Bože, jak jsem nyní šťastný!

Zítřka zase běhat jdu,
však s lahví vody z OVAKu!

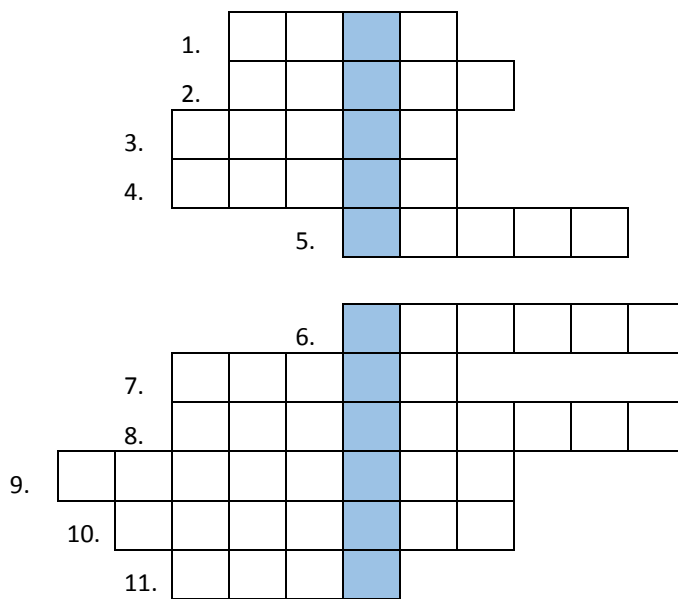
Autor: Dominik Graňák, 4. B

Rybaření

K rybaření jsem se dostal tak, že mi to připadalo jako fajn sport. Začal jsem chodit do rybářského kroužku, kde jsme si asi jednu hodinu týdně ukazovali různé věci o rybách, kdy a kde se jaká ryba hájí, její povolená délka, na to, že si tu rybu můžete nechat atd. Bez toho bych ale dneska asi rybář nebyl. Nejdřív jsem dělal testy, a pak jsem se šel zapsat na obecní úřad, a koupil jsem si rybářský lístek. Rybaření je druh sportu u typu „ chyt a pusť“, ve kterém jde o to, abyste chytili rybu, změřili ji a pak ji vypustili „Wow“. Což je způsob, kterým chytám ryby já. Jsou ale i jiné druhy rybaření -např. muškaření. Každý typ je určen na jiný druh ryby/ryb. Nejoblíbenější ryby na rybolov jsou kapři, štiky a sumci. U nás nejoblíbenější je asi kapr.

Napsal: Tobias Kolář, 6. B

Rybářská křížovka

1. Ryba, která má vysoké a z boku zploštělé tělo.

2. Mořská korálová ryba, kterou znáte jako Nemo.

3. Dravá ryba z rybníka se spoustou ostrých zubů.

4. Ryba, která ve svém názvu skrývá smyslový orgán.

5. Ryba, dožívá se až 15 let, má i víc než 2 kg, je dravá.

6. Malá ježatá ryba pstruhového pásma.

7. Velká mořská ryba, která se dává i do konzerv.

8. Sladkovodní cizí ryba, dnes je z ní oblíbené filé.

9. Drobná ryba, často v konzervě.

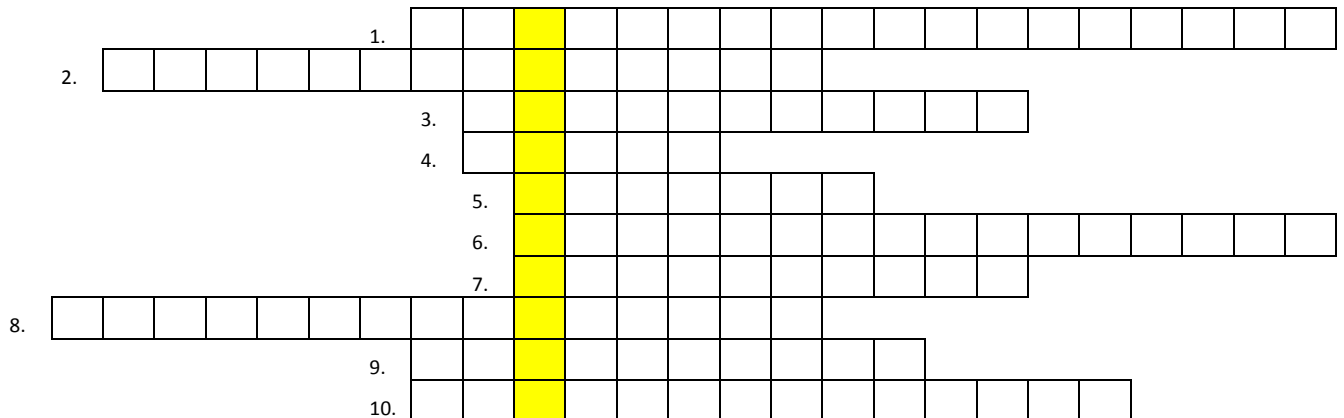
10. Mořská ryba, udí se.

11. Jí se u nás na Vánoce.

Tajenka skrývá jméno známého rybáře.

Autorka: Natálie Oblouková, 7. A

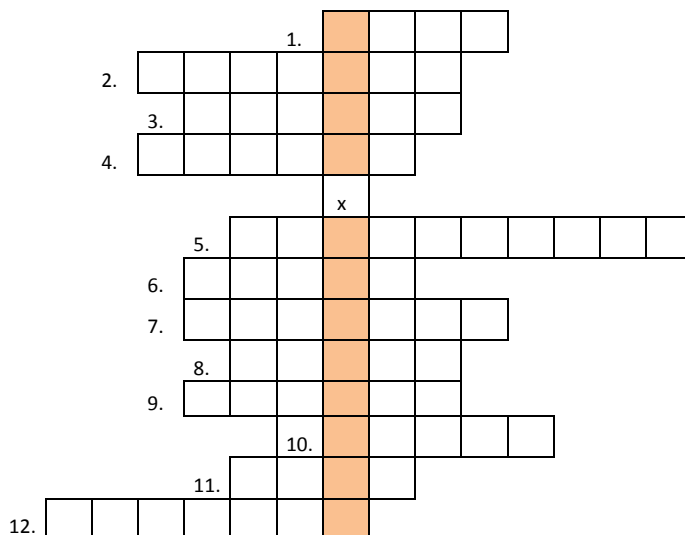
Literární křížovka

1. Autor divadelní hry Romeo a Julie.
2. Kdo napsal Knihu džunglí?
3. Autor knihy Osvícení, To, Žhářka, Zhubni...
4. Příjmení autora knihy Cesta do středu země, Dva roky prázdnin atd.
5. Příjmení autorky knih o Harrym Potterovi.
6. Jméno autorky knihy Šepotání.
7. Autor knih Muffin a čaj, Koláčky a spiklenci.
8. Autorka knihy Anička a cirkus, Velikonoce, Austrálie.
9. Autor knih Pejsek a Kočička, Dášenka či-li život štěněte.
10. Autor knihy Psycho sanatorium.

Autorka: Aneta Holmanová, 7. A

Automobilová křížovka

1. Značka auta z USA.
2. Název čerpací stanice
3. Věc, která umožňuje řídit a má tvar kola.
4. Plechový povrch auta.
5. Značka luxusního sportovního auta z Itálie.
6. Děj, ke kterému dochází v motoru.
7. Jedna z věcí, o kterou jde nejvíc na závodech.
8. Důležitá část auta, která obsahuje rotor a stator.
9. Látka, která se při jízdě spotřebovává a bez ní auto nejede.
10. .... na čtyři kola.
11. Průhledná část auta.
12. Věc v autě, na které spočívá řidič i spolujezdci.

Autor : Tobias Kolář 6. B

ŘEŠENÍ

Řešení křížovek ze str. 22, 23.

1.	W	I	L	L	I	A	M	S	H	A	K	E	S	P	E	A	R	E
2.	R	U	D	Y	A	R	D	K	I	P	L	I	N	G				
3.	S	T	E	P	H	E	N	K	I	N	G							
4.	V	E	R	N	E													
5.	R	O	W	L	I	N	G											
6.	A	N	I	T	A	G	R	A	C	E	H	O	W	A	R	D		
7.	T	H	E	O	A	D	D	A	I	R								
8.	I	V	A	N	A	P	E	R	O	U	T	K	O	V	Á			
9.	K	A	R	E	L	Č	A	P	E	K								
10.	C	H	A	T	W	I	L	L	I	A	M	S	O	N				

1.	F	O	R	D													
2.	B	E	N	Z	I	N	A										
3.	V	O	L	A	N	T											
4.	K	A	P	O	T	A											
					X												
5.	L	A	M	B	O	R	G	I	N	I							
6.	V	Ý	B	U	CH												
7.	R	Y	CH	L	O	S	T										
8.	M	O	T	O	R												
9.	P	A	L	I	V	O											
10.	P	O	H	O	N												
11.	S	K	L	O													
12.	S	E	D	A	Č	K	A										

1.	C	E	J	N													
2.	K	L	A	U	N												
3.	Š	T	I	K	A												
4.	O	K	O	U	N												
5.	B	O	L	E	N												
6.	V	R	A	N	K	A											
7.	T	U	Ň	Á	K												
8.	P	A	N	G	A	S	I	U	S								
9.	S	A	R	D	I	N	K	A									
10.	M	A	K	R	E	L	A										
11.	K	A	P	R													

Členové redakce: Kateřina Bulawová, 9. B, Karolína Staňková, 8. A, Justýna Holková, 7. A, Aneta Holmanová, 7. A, Oblouková Natálie, 7. A, Tobias Kolář, 6. B

Vedoucí redaktorka:

Mgr. Lucie Křiváková

Své příspěvky můžete posílat na e-mail: lucie.kr@seznam.cz

Časopis obsahuje tvorbu a příspěvky žáků a učitelů, které vyjadřují jejich názory. Tyto názory se nemusí shodovat s postoji redakce. Redakce si vyhrazuje právo došlé příspěvky zkrátit, přepsat, cenzurovat a drobně upravit.